

KONKURS DLA WSZYSTKICH UCZNIÓW

- Obejrzyj uważnie prezentację.
- Odpowiedz na pytania i zapisz je na kartce.
- Podpisaną imieniem i nazwiskiem oraz klasą kartkę z odpowiedziami przynieś do biblioteki szkolnej **do 29 października /piątek/**.
- Prawidłowe odpowiedzi wezmą udział w losowaniu .
- Wylosowani uczniowie zostaną nagrodzeni.
- Warunkiem otrzymania nagrody jest udzielenie odpowiedzi na 1 losowo wybrane pytanie.

Organizator konkursu – biblioteka szkolna

Pytania konkursowe:

1. Gdzie i kiedy urodził się Michał Kajka?
2. Kim był, czym się zajmował?
3. Jakie miejscowości związane są z poetą?
4. O czym pisał Kajka w swoich wierszach?
5. Gdzie drukował swoje utwory?
6. Ile i jakie książki wydano za jego życia?
7. Kiedy zmarł poeta i gdzie go pochowano?
9. Kiedy i z jakiej okazji odsłonięto pomnik Michała Kajki w Ełku?
10. Gdzie znajduje się muzeum Michała Kajki, w którym roku je otworzono i kto był honorowym gościem?
11. Co nosi imię Michała Kajki?
12. Jak nazwano rok 2008 na Mazurach?
13. Czego współorganizatorem jest Muzeum Michała Kajki?
14. Co robił Kajka w wieku 80 lat w Kościele pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Klusach? Film → [tutaj](#)

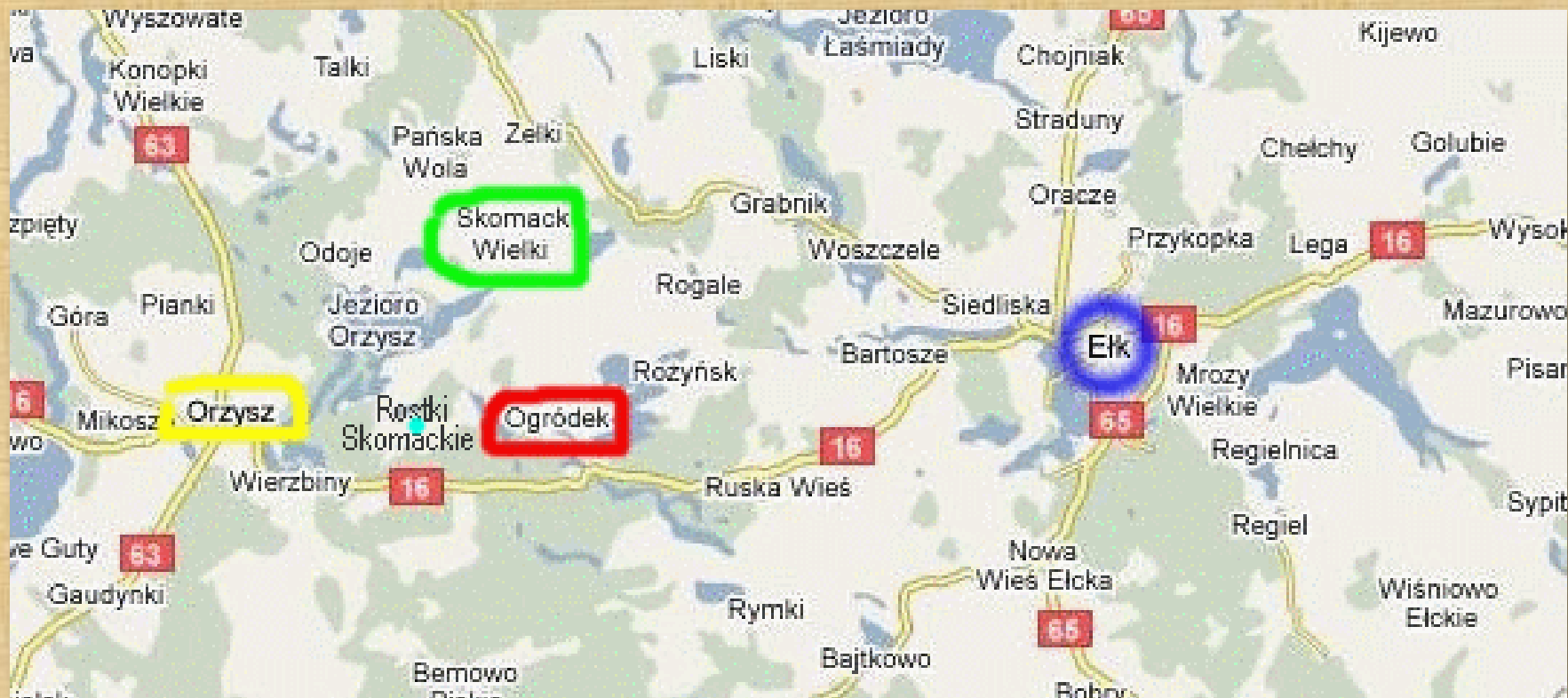

(1858 – 1940)

**Michał
Kajka**
mazurski
poeta ludowy

Michał Kajka

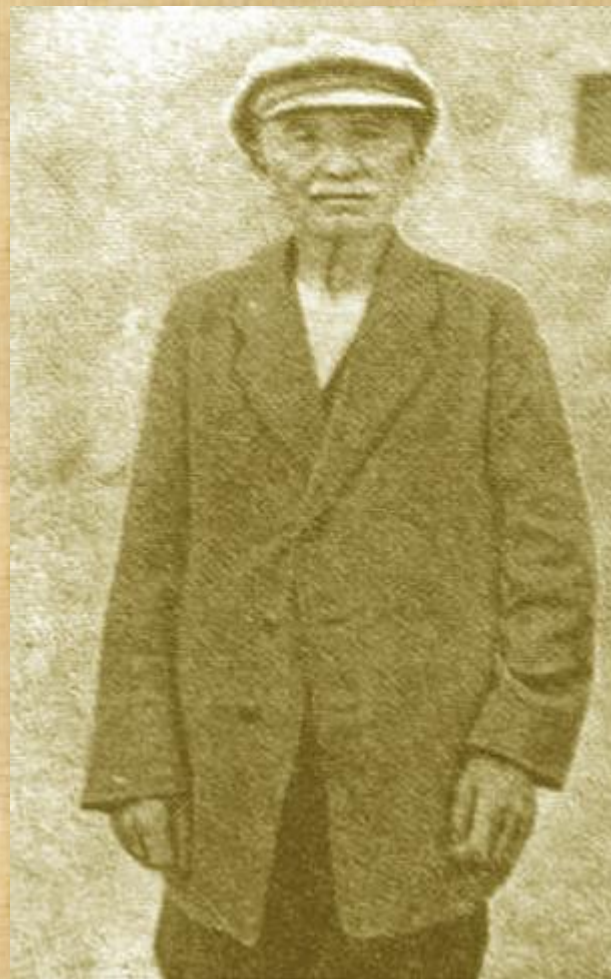
Kartki z życiorysu

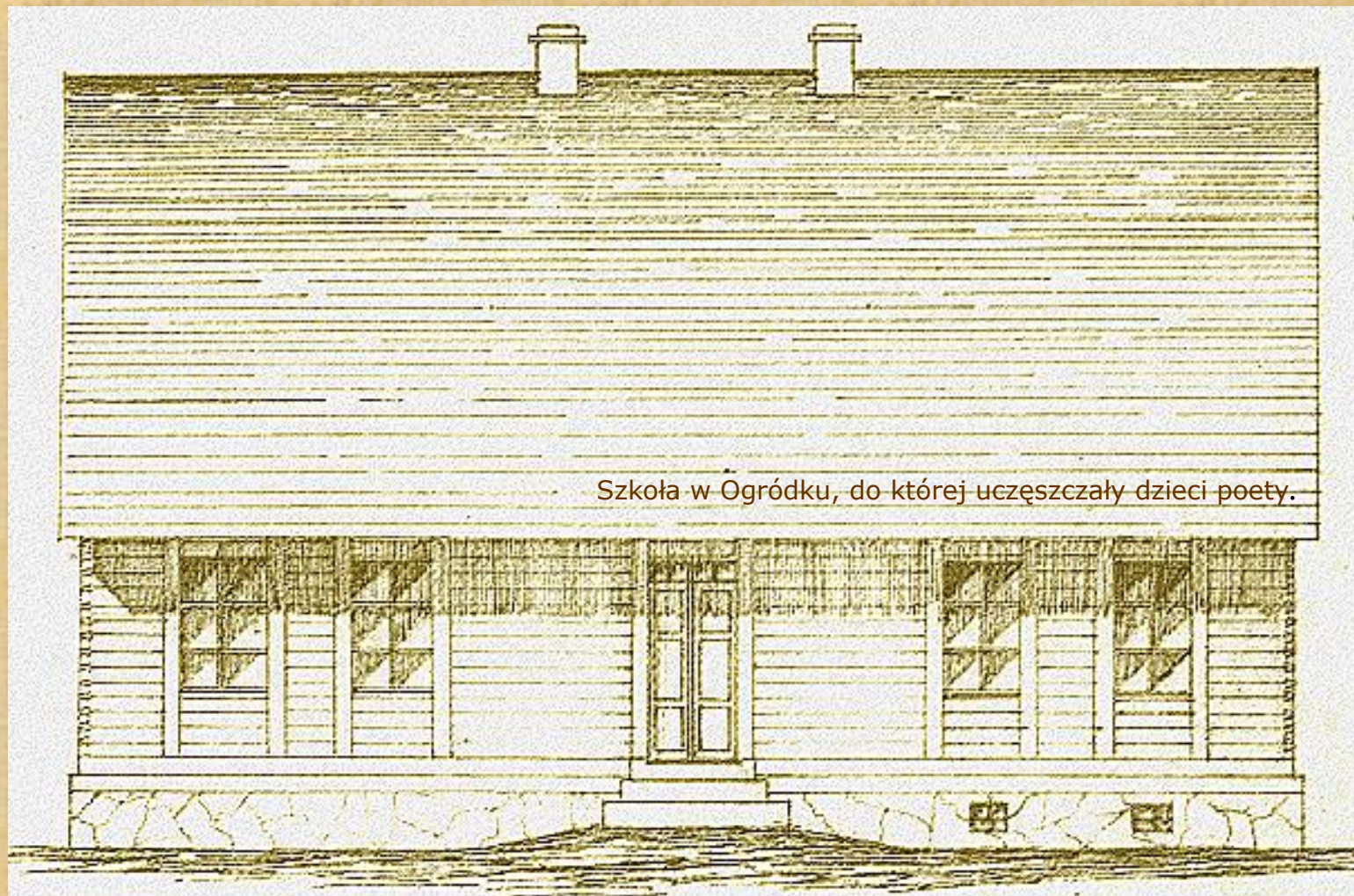
Michał Kajka (Kayka) urodził się 27 września 1858 roku w Skomacku Wielkim (dawniej powiat elcki, dziś piski) w niezamożnej rodzinie chłopskiej.

Był najstarszym z rodzeństwa,
miał dwie siostry i dwóch braci.

Jego rodzice, choć wiedli ubogie
życie, systematycznie posyłali
Michała i jego brata do szkoły.

Kajka w 1927 r.

Szkoła w Ogródku, do której uczęszczały dzieci poety.

Michał Kajka chodził do szkoły elementarnej w Skomacku (1865-68), a potem w Rostkach. Uczyli go nauczyciele mówiący po polsku - Owczarczyk i Kutz.

Kajka w roku 1936

W szkole ludowej Kajka opanował umiejętność czytania i pisania.

Systematycznie czytał kalendarze i gazety wydawane na Mazurach, literaturę popularną oraz książki religijne: kancjonały, psalterze, Biblię.

Michał Kajka był samoukiem, przez całe życie związanym ze wsią i jej instytucjami.

W 1871 lub 1872 Michał zdał trudny egzamin z religii i został uroczyście przyjęty do gminy ewangelickiej - była to Konfirmacja.

Kajka ukończył szkołę elementarną mając lat 14. Był uczniem zdolnym i pracowitym. Zamierzał też kontynuować naukę z myślą o wykonywaniu zawodu nauczyciela, a może nawet kierownika szkoły. Śmierć ojca uniemożliwiła mu realizację tych planów. Najpierw musiał pilnować bydła u obcych, później zatrudnił się jako parobek. Wreszcie, mając lat 17, wyruszył w świat z napotkaną drużyną robotników budowlanych. To wtedy wyuczył się konkretnych zawodów: ciesielstwa i zduństwa.

Był dobrym i cenionym fachowcem. Wykonując swoją pracę, dużo wędrował po kraju mazurskim (Wydminy, Gołdap), dzięki czemu poznał go dobrze, przywiązał się do niego i szczerze pokochał, co przejawiało się w jego twórczości i działaniu.

W 1883 roku ożenił się
z Wilhelminą Karasiówną
z Ogródka.

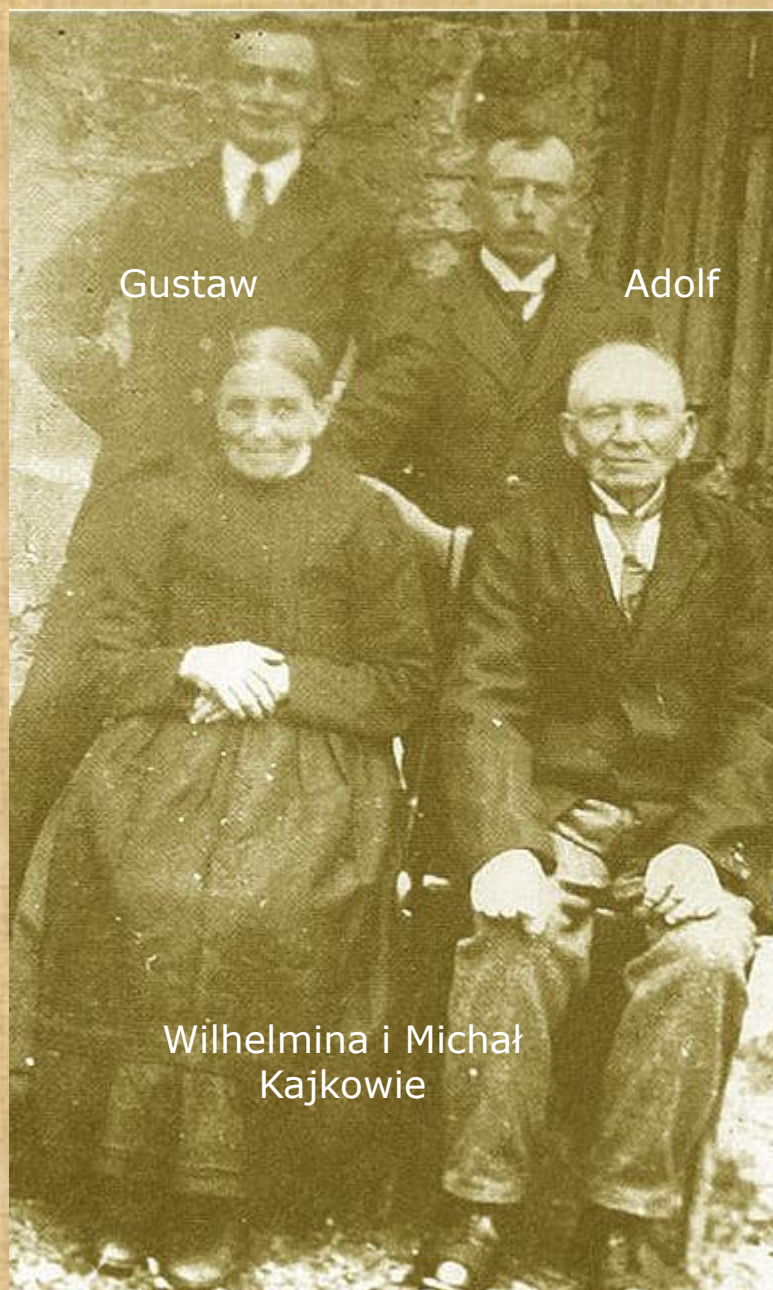
Osiedlił się tam na stałe i wkrótce wybudował dom.
Początkowo był on kryty strzechą.

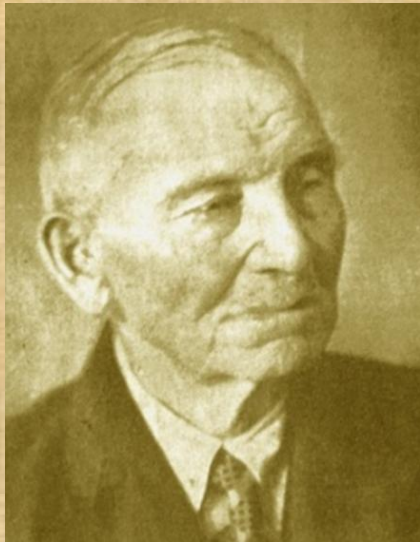
rok 1927

Kajka

W domu w Ogródku przeżył Michał Kajka ponad pięćdziesiąt lat.

Kajkowie mieli liczne
potomstwo, ale dzieci umierały
bardzo wcześnie. Jedynie
Gustaw i Adolf przeżyli
swoich rodziców.

Michał Kajka zmarł 22 września 1940 roku w Orzyszu, w domu swojego syna.
Pochowany został na cmentarzu w Ogródku obok swojej żony.

Związek Literatów Polskich w 1952 r. ufundował poecie obelisk.

Na tablicy nagrobnej nie umieszczono krzyża.

Połączono wówczas w jedną mogiłę pojedyncze groby Michała Kajki i jego żony.

Po wieloletnich staraniach Muzeum Michała Kajki i jego ówczesnego kierownika Sławomira Szymankiewicza odrestaurowano miejsce pochówku Michała Kajki i jego żony Wilhelminy.

Uroczyste odsłonięcie odnowionego nagrobka odbyło się 23 maja 2018 r.

Na nowej tablicy znalazł się krzyż, a na płycie nagrobnej fragment z wiersza mazurskiego poety „Tęsknota za ojczystą mową”.

O, OJCZYSTA NASZA MOWO,
COŚ KWITNEŁA NAM PRZED LATY
ZAKWITNIJŹE NAM NA NOWO
AKO KWITNA W LECIE KWIATY.

Odnowiono też otoczenie grobu.

Michał Kajka

Muzeum

Muzeum Michała Kajki znajduje się w Ogródku, wsi położonej na obrzeżach gminy Orzysz w powiecie piskim województwa warmińsko-mazurskiego.

Zorganizowane zostało przez Powiatowy Wydział Kultury w Elku. Merytoryczną opiekę nad nim sprawowało do 1975 r. Muzeum Okręgowe w Białymstoku.

W latach 1975-2000 Muzeum Michała Kajki w Ogródku było Oddziałem Muzeum Okręgowego w Suwałkach.

Od września 2000 roku Muzeum M. Kajki jest Oddziałem Muzeum K. I. Gałczyńskiego w Praniu, podległym Radzie Powiatu w Pisz.

Muzeum istnieje od 1968 roku.

Otwarto je w 110 rocznicę urodzin poety.

Honorowym gościem był syn Kajki Adolf.

Muzeum dzisiaj wygląda inaczej. Prace modernizacyjno-remontowe muzeum trwały od roku 2011 do roku 2018.

Objęły nie tylko dom rodzinny poety ale także budynki gospodarcze, w których znalazła się m.in. Biblioteka Mazurska.

Celem muzeum jest dbanie o niezwykle dziedzictwo mazurskiego poety. Muzeum działa w domu, w którym Michał Kajka żył ponad pół wieku i który sam zbudował.

Jest to muzeum biograficzne, w którym opowiada się również o historii Mazur, twórczości ludowych poetów i dziedzictwie kulturowym naszego regionu.

W czerwcu 2014 roku otwarto nową ekspozycję muzealną.

W inny sposób zaprezentowano poezję Michała Kajki odkrywając nieznane dotąd fakty.

W muzeum znaleźli też swoje miejsce inni poeci i twórcy ludowi tych ziem, którzy nie mają swojego muzeum.

W Muzeum Michała Kajki tworzona jest przestrzeń dla innych twórców: malarzy, poetów, pisarzy, muzyków, rzeźbiarzy.

Na ogródkowej scenie występowali bliżej nieznani i znani muzycy, aktorzy, piosenkarze: Grzegorz Turnau, Cezary i Katarzyna Żak, Joanna Trzepiecińska, Hanna Banaszak, Grzegorz Daukszewicz i inni.

Do muzeum można dotrzeć nie tylko rowerem, samochodem czy autobusem.

Można tu przy płynąć kajakiem.

Kierownikiem muzeum jest dziś Michał Misztal.

W 2008 roku uczniowie naszej szkoły byli na wycieczce w muzeum w ramach realizowanego projektu z okazji 150. rocznicy urodzi poety.

Muzeum wyglądało wówczas inaczej.

Kustosz Muzeum – Elżbieta Nieszczerzewska

Na parterze domu są cztery izby. Urządzono w nich wystawę.

W sposób chronologiczny przedstawiono kolejność życia, działalności i twórczości poety.

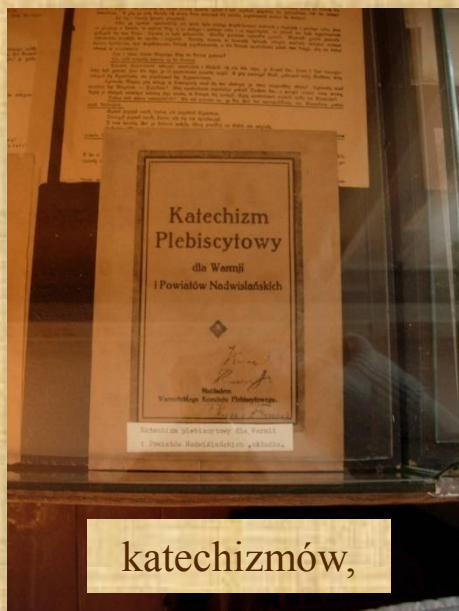
Widzimy wyeksponowane egzemplarze:

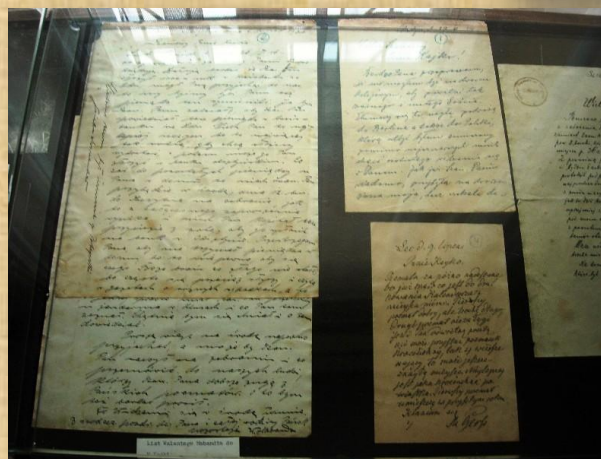
kancjonałów,

książek, które czytał poeta,

katechizmów,

listów do Kajki.

Tu mamy kopie rękopisów i książkowe wydania jego wierszy.

Wieści (tygodnik społeczno-polityczny poświęcony sprawom wsi) z sierpnia 1958 r z artykułem „Dumac z Ogródka”, poświęconym setnej rocznicy urodzin Michała Kajki.

oryginalne meble Kajki

Całość wystawy uzupełniały

oraz eksponaty sztuki ludowej.

W kuchni na piecu węglowym stały: młynek do prażenia kawy i zboża, szczypce do zdejmowania fajerek, żelazko na węgiel drzewny, butelki pruskie na gorzałkę.

Młynek do prażenia kawy i zboża.

Dwojaki do noszenia np. obiadu.

Budynek gospodarczy znacznie różnił się od dzisiejszego

W budynku gospodarczym znajdowały się sprzęty i narzędzia, które były używane kiedyś w gospodarstwach mazurskich.

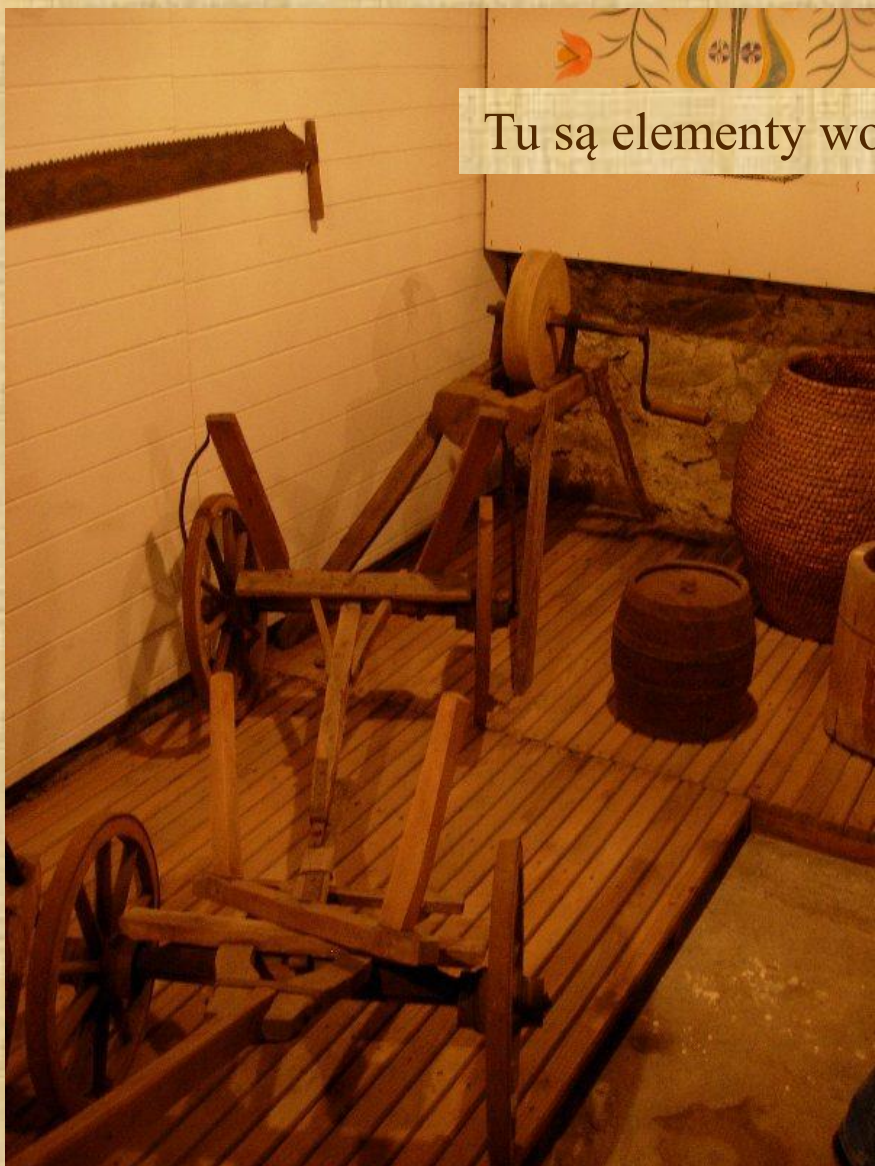
Na ścianach okucia, elementy uprzęży,

łańcuchów i inne wytwory kowalskie.

Tu są elementy wozu i ostrzałka do narzędzi.

W głębi widzimy drewnianą taczkę.

Ubijak (stępor), przyrządy do nawijania nici, wełny.

Przyrządy do maglowania.

Drewniane narzędzia, sprzęty...

Kołowrotki do przędzenia wełny
i przyrząd do nawijania nici.

Maselnica

W kącie stała drewniana łopata do wkładania i wyjmowania chleba z pieca.

Ostrzałka, ubijak, szpulki do nawijania nici.

Model mazurskiej chaty.

Oryginalne narzędzia ciesielskie Michała Kajki (strugi, piła, świder, inne).

Michał Kajka

Twórczość

Wiersze Michała Kajki po raz pierwszy wydrukowano w tygodniku „Mazur” w 1884 r.

Dwa lata później jego kolejne utwory opublikowano w "Nowinach Śląskich", a w latach następnych także w "Gazecie Ludowej" i "Mazurskim Przyjacielu Ludu".

Twórczość Kajki odznaczała się niezwykle patriotyzmem, zarówno lokalnym, jak i narodowym, a jednym z jej celów było przypominanie Mazurom o ich przynależności do Macierzy. W wierszach można odnaleźć wiele elementów traktujących o codziennym dniu ludu mazurskiego, a także związanych z ich życiem religijnym.

W związku z szykanami ze strony Niemców, pod koniec życia wiele utworów wydawał anonimowo.

Michał Kajka posługiwał się językiem zbliżonym do literackiej polszczyzny z naleciałościami mazurzenia (*np. zamiast szkoła – skola, zamiast życie – zycie, itp.*) i nielicznymi germanizmami, czyli wyrazami zapożyczonymi z języka niemieckiego.

Słownictwo Kajki jest dość bogate. W jego twórczości znajdujemy wiele wyrazów gwarowych, mimo że przez całe życie dążył do eliminowania gwary mazurskiej, którą uważał za język życia codziennego.

Oto przykłady:

- białka – kobieta*
- cale – wcale*
- dyle – podłoga*
- dział – część*
- dziek, dzięki – podzięka*
- furać – fruwać (gw. war. – maz.)*

gadanie – mowa
gęba, gąbeczka – usta, twarz
gospoda – gościna
gumna – klepisko w stodole
stodoła
istność – istota, natura
isty – ten sam, rzeczony
kołatać – nacierać, tłuc się
krom – bez, oprócz, poza
kscą, kścić – kwitnąć, kwitnąć
kele, kole – przy, koło
licho – źle, zło
lo – tylko

pienie – śpiew
przejma – przejęcie
raz – przypadek, traf
robociądz – robotnik
skórznie – buty z cholewkami
siła – wiele, mnóstwo
praśnica, praśnica – chleb
swarzyć – sforować, łajać
tęskność – tęsknota
wądół – dół
wio – szybko
zabaczyć – zapomnieć
zakon – prawo

*Michał Kajka - używał często wyrazów zdrobniałych np.:
aniołusek, choinka, dziewczeczka, licko, itp.*

1984.

MAZUR

the political intel.

No 1.

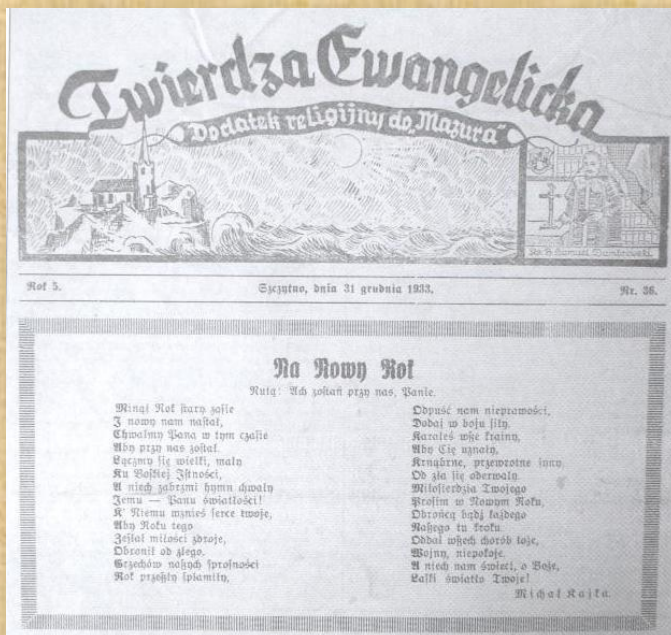
Wiedergeb. ex. fruct. — Schizoc. in foliis secus trunculos ex basium totius foliis 83 dentibus punctatis. — *Wiedergeb.*
 tota apice striatula. *Wiedergeb.* in foliis. Schizoc. 5. *Wiedergeb.* in trunculis. — *Wiedergeb.* in foliis. — *Wiedergeb.*
 in trunculis. 13. in. *Wiedergeb.* in foliis. Schizoc. 5. *Wiedergeb.* in trunculis. — *Wiedergeb.* in foliis. — *Wiedergeb.*

Wto „Majura” na łowcu Etyruia obfaluje, doftanie wtyftie
numery od nowego roku przylane.

Ostródzki „Mazur”- pismo, na łamach którego debiutował w 1884 r. Michał Kajka.

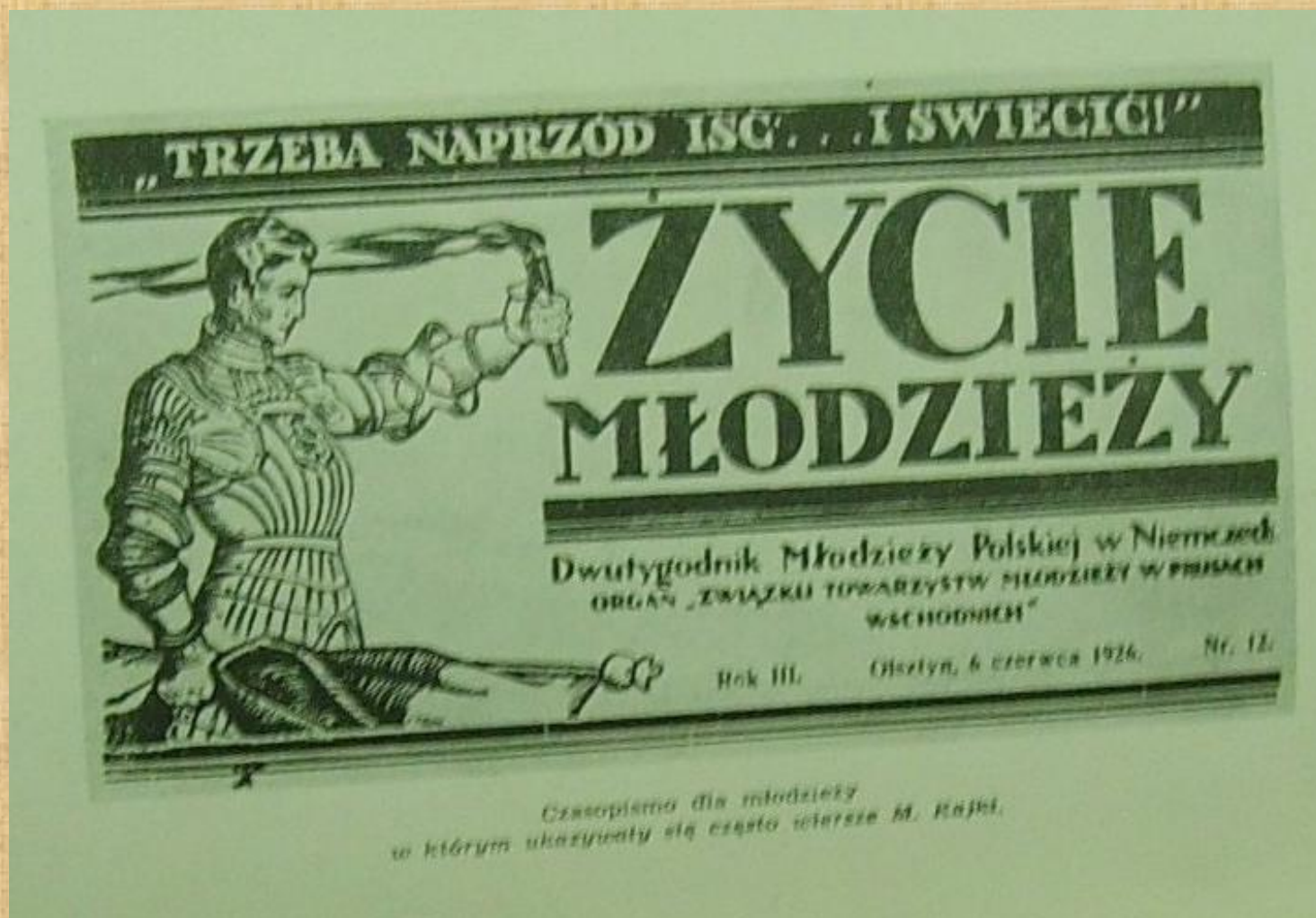
Wyrazem uznania dla twórczości Michała Kajki było umieszczanie jego wierszy na pierwszych stronach czasopism.

„Twierdza Ewangelicka”

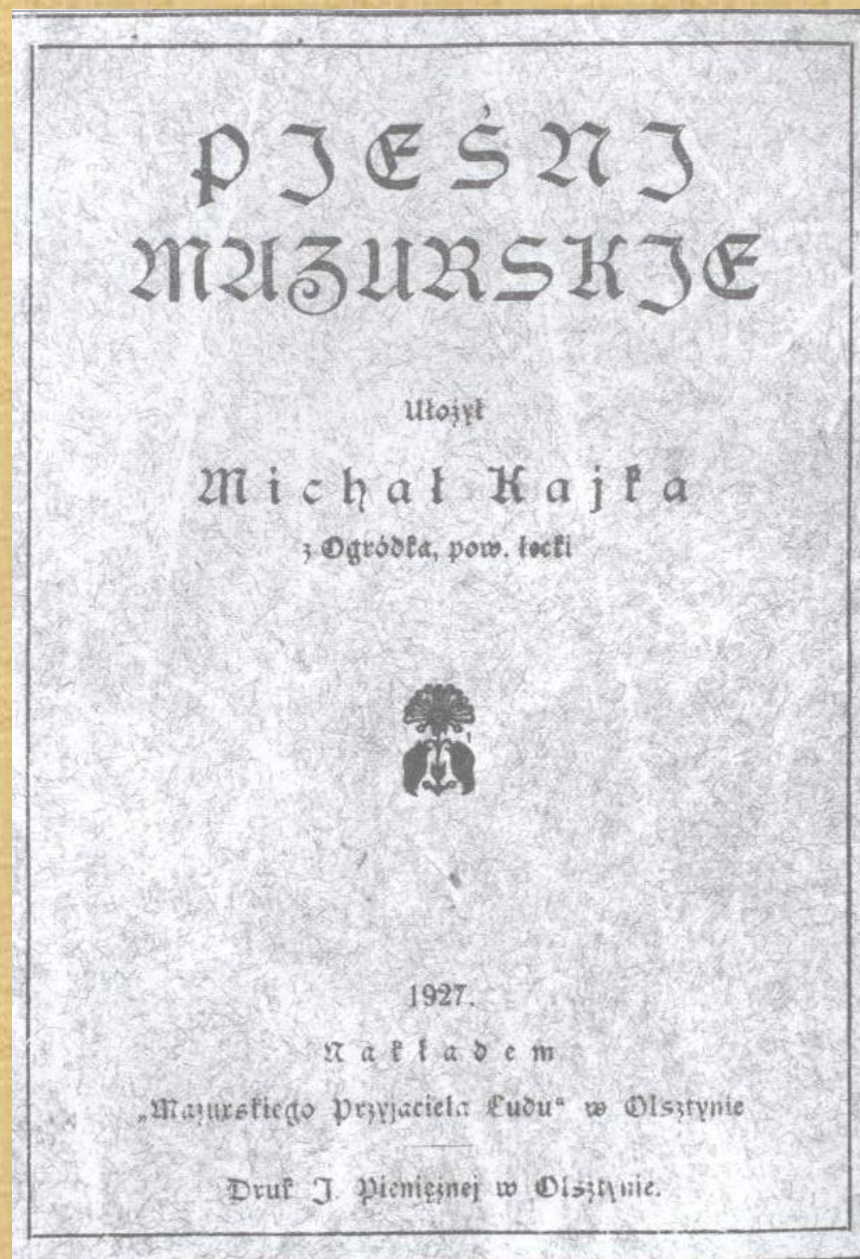

„Mazurski Przyjaciel Ludu”

Czasopismo dla młodzieży, w którym często ukazywały się wiersze Michała Kajki.

Za życia poety wydano tylko jedną jego książkę o tematyce religijnej „*Pieśni Mazurskie*”. Było to w roku 1927.

Nasze morze ukuchane
Kajdemami okropione
I podane do niecnoty
I miłke obrem naszej moli
Zdajemy pod mola Boga
Gdy nas ttoży takie tanego
Bog nie mola to ukoci
eflowe naszy nam przywróci

Jeden z licznych rękopisów Michał Kajki.

Michał Kajka

Poezja

Na mazurskiej ziemi
Jezior zgoła nie zliczy.
Blaskiem z dala odbijają,
Bardzo pięknie wyglądają.
A gdy spojrzysz na nie wzrokiem,
Albo we dnie, albo z mrokiem,
Radość w sercu się uczuwa;
Tu i ówdzie łódka suwa...

„Do pisania wierszy miałem nadzwyczajną chęć, może i trochę talentu”.

Michał Kajka pierwsze poematy, jak określano wówczas wiersze, zaczął podobno układać już jako dwunastoletni chłopiec. Na pewno czynił to, gdy pracować zaczął jako cieśla. Tworzył wtedy wesołe wierszyki o swoich kolegach po fachu. Miał pogodne usposobienie, lubił śmiać się i żartować. Wielokrotnie zdarzało mu się w czasie pracy na budowie zapisywać co mu w duszy gra ołówkiem na deskach, a później przenosić to na papier .

Przez wiele lat Kajka pisał do szuflady. Na łamach prasy zadebiutował jako dwudziestosześcioletek. „Mazur” J.K. Sembrzyckiego opublikował jego pierwszy utwór.

Michał Kajka drukował swoje utwory poetyckie,: opowiadania, korespondencję w wielu gazetach. Obok „Mazura” były to: „Gazeta Ludowa”, „Gazeta Mazurska”, „Gość Niedzielny”, „Mazur Wschodniopruski”, „Mazurski Przyjaciel Ludu”, „Nowiny Śląskie”, „Pruski Przyjaciel Ludu”, „Przyjaciel Rodziny”, „Twierdza Ewangelicka”, „Wisła”, „Życie Młodzieży”.

Publikował też w „Kalendarzu dla Mazurów”.

Michał Kajka pisał różnorodne wiersze. Najliczniejszą grupę stanowią poematy i pieśni religijne związane z rokiem kościelnym, liturgią, a poświęcone m.in. różnym świętom kościelnym.

W twórczości poety występują też utwory poruszające sprawy społeczno-narodowe. Kajka troszczy się w nich o zachowanie i poszanowanie języka polskiego, staje w obronie mowy ojczystej lub ją wychwala.

Nie mało wierszy opisuje piękno przyrody mazurskiej, poszczególne pory roku: wiosnę, lato, jesień, zimę oraz opiewa stan rolniczy i pracę na roli.

Znajdziemy również poematy okolicznościowe i obyczajowo-umoralniające oraz autobiograficzne.

W dorobku „dumaca z Ogródka” są też utwory satyryczne i humoreski, oparte przeważnie na wątkach ludowych.

Tytuły wierszy

A tak walczmy wspólną siłą
Bitwa pod Grunwaldem
Burmistrz rogaty
Choć Brzost służył długie lata
Cygan za rajka
Cześć Wam, sławni Warmiacy
Czołem
Do braci Mazurów
Do braci rodaków
Do ludu Mazurskiego
Do pani Emilii Sukertowej-Biedrawiny
Dola nasza, dola, kiedy Boża wola
Dom (Domek) rodzinny
Do młodzieży polskiej
Drzewo

Dumka
Dwie beczki
Gdzie tylko dosięgnie oko
Gdzie wieczna zima ziemię umartwi
Głos Zbawcy
Godnej chwały rzeka płynie
Huzar i gbur
Hymn nadziei
Jak dwaj młodzieńcy handlem na wódce się
"zbogacili"
Jak jeden rybak dozorcę rybołówstwa do siebie
przywabił
Jak Tomek oszukał stolarza
Jakie panują stosunki na Mazurach
Jesień

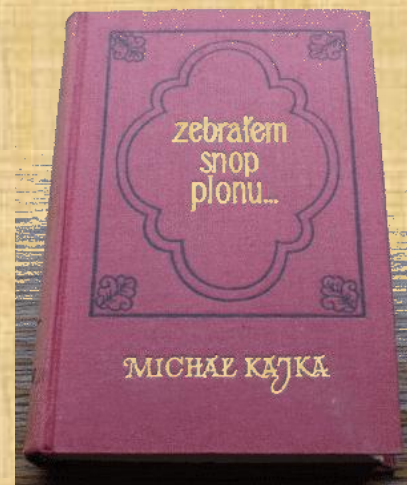
Jutrznia na Mazurach
Już jesień zawitała
Już pięćdziesiąt lat przechodzi
Już zaś żniwo ukończone
Kiedy kto źle broi, byle czego się boi
Kolęda
Ksiądz i chłop
Lato
Maj
Małżeństwo
Mazury
Mego życia losy
Miej słońce w sercu
Miła ojców mowo

Miły wdzięku lata
Modlitwa na Nowy Rok
Moi mili Warmijacy!
Minął smutek w tym to czasie!
Mój ojczysty mazurski las
Na Adwent 1937
Na Boże Narodzenie
Na dzień urodzin cesarza
Na dziesięciolecie „Mazura”
Na Gody
Na Labanowa
Na Niedzielę Umarłych

Na Nowy Rok
Na Popielec
Na Świątki
Na święto żniwne
Na Trzech Króli
Na Wielkanoc
Na zakończenie stulecia
Na zjazd Delegatów
Na Zjazd Młodzieży
Na żniwa
Niech i łeb mi kto odrze, ja posiedzę, gdzie dobrze
[Niech on wlezie na szczyt wieży]
Nie dość ci na chlebie
Nowy poemat do młodzieży polskiej

Nowy Rok
O żydowskim koniu
O kulturze włoskiej
O przyszłości wiosny
O teraźniejszych modach
O torfie
O umęczeniu Pańskim
O wiejskim stanie
O żydowskim koniu
Odcinające ptaki
Odezwa wyborcza Michała Kajki do Mazurów
Odpowiedź na ankietę
Pieśń mazurska
Pieśń na gody

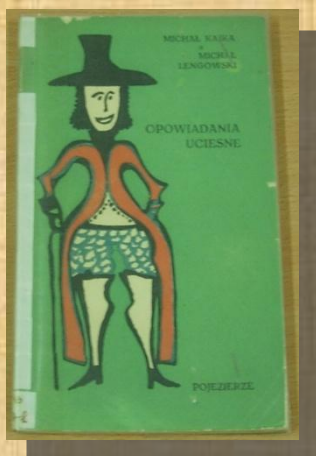

Pieśń na święto żniwne
Pieśń poranna
Pieśń wiary
Pieśń wieczorna
Pieśń zimowa
Piosenka na Adwent
Piosenka o synu zbrodniarzu
Po deszczu słońce
Pobudka do chwały Boga
Pobudka do szanowania mowy ojczystej
Pobudka do żniwa
Po długim śnie zimowym
Podobieństwo
Podziwiamy dzieło Pańskie!

Poemat na Boże Narodzenie w czasie wojny
Pokój wieczorny
Polska
Polska mowa nie ustaje
Powitanie
Powitanie maja
Prośba do Boga o zachowanie mowy ojczystej
Prześliczny maju (maj)
Przygoda chłopca
Przygoda muzykanta
Przygody dwóch wędrowczyków
Przyjmijcie dzieło mej pracy
Przyroda uczy chwalić Pana
Recept na biadę

Rozmowa babki z wnuczką
Sierota
Skarb człowieka zdrowego
Skarga gospodarza Mazura z powiatu łeckiego
Skrzypek
Skutki jarmarku
Słońce się też oddaliło

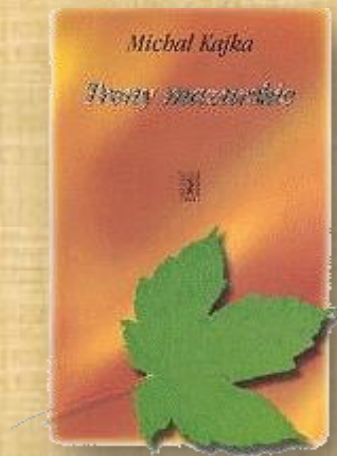
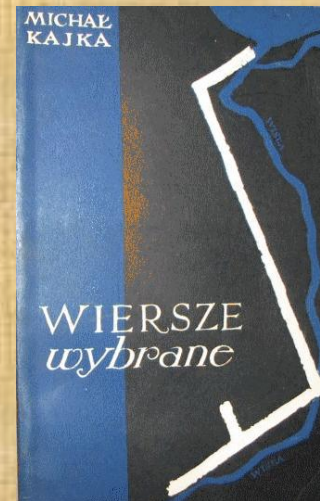

Słłyń piosenko
Smutne przeżywamy losy
Sowizdrzał i sknera (skąpiec)
Susza
Środki Opatrzności
Święta Noc Bożego Narodzenia na Mazurach
Święto umarłych

M. Kadła.

Wielka głowa
Wiosna
Witam ci uprzejmie zasię
[Wstąpiliśmy teraz w drugą porę roku]
W wieczór zimowy
Wywłaszczenie książąt
Z Bogiem
Zachęta do ojczystej mowy
Zagadka
Zasię budzi się wiosny pora

Zdania Mazurów po plebiscycie
Zdania Mazurów przed plebiscytem
Z duchowej mej niwy
Zima
Znowuśmy się pomylili
Żniwa
Życzenia Noworoczne
Żydek przed sądem

Nie wiadomo dokładnie, ile wierszy napisał Michał Kajka, bo nie zachowały się wszystkie rękopisy, ani gazety, w których je drukował. Ponad trzysta wierszy już wydano, a około stu czeka na druk.

Tęsknota za dzieckiem

Jako chmura, co w prędkości
Ulotni się i zginie,
Tak mnie dziecko zostawiło w żałości,
Smutek nie przeminie.
Uciecho moja, w każdej dobie,
W smutku i w radości!
Czemuż teraz leżysz w grobie
I sprawiasz mi tęskności?
Lecz z Jobem współ wyznaję
I tak mówię szczerze,
Iż to Pan Bóg dziatki daje,
Więc On je też bierze!
Kiedyś zniknął mi w prędkości
I nie widzę ciebie,
Niechże choć po doczesności
Cię zobaczę w niebie.

Tęskność za ojczystą mową

O ojczysta nasza mowo,
Coś kwitnęła nam przed laty,
Zakwitnijże nam na nowo,
Jako kwitną w lecie kwiaty.

Zalśnij nama jako zorze,
Przywróćże nam skarb nasz isty,
Aby w domu lub we zborze
Istniał język nasz ojczysty.

A choć germanizmu wały,
Na kształt śniegowej zawiei,
Naszą mowę zalać chciały,
Jednak nie traćmy nadziei.

Jeszcze nie zgasło zarzewie
Naszej ukochanej mowy,
Rozwinie się jak liść na drzewie
I da nam pokarm zdrowy.

Miła naszych ojców mowo,
Coś w spuściźnie nam została,
Rozwińże się nam na nowo,
Byś się nam ozdobą stała.

Ojców mowo, co pieściła
Matka mię w kołysce tobą,
Słyń na nowo, byś świeciła
Nam światłością i ozdobą.

Wiosna

Już zabrzmiały wiosny dzwonki,
Budzi się wsio z ukrycia,
Zanuciły nam skowronki,
Przyjemną piosenkę życia.
Dźwięk ich przyjemny, radosny,
Zwiastuje nam powrót wiosny.
Wszystko co niby drzemało,
Zimowym snem zmrożone, z kryjówek swych powstało,
Na nowo orzeźwione, i swobodę życia czuje,
Nowa siła weń wstępuje.
Jakoś szumi las wesoło,
Co w zimowym mroku spał,
Wznosząc dumnie swoje czoło, jakby zasię zmartwychwstał.
I wszelka przyroda wkoło, słynie życiem tak wesoło.
To, co zima nam zniszczyła,
Jakby w śmierci dolinie,
Przywróciła wiosny siła, nowe życie zasłynie.

Pieśń zimowa

Już ku nam zima zawitała,
Ziemia śniegiem się pokryła,
W obraz śmierci się przybrała,
Co nam przedtem życiem tchnęła.

Wszystko we śnie pogrążone,
Co przedtem się weseliło,
Drzewa są ogołoczone,
Jakaś nadzwyczajną siłą.

I cisza jest znów wokoło.
Natura we śnie spoczywa,
Tylko groźne wojny czoło
Jakby gromem się odzywa.

Lecz za tym niebieskie grody
Pełne chwały, uciech wiele,
Bo się stały istne gody,
Syn Boży ku nam przyszedł w ciele.

I nastało też na ziemi
Nowe życie, uciech wiele.
Wita Zbawca ludzkie plemię,
Winszuje radości wiele.

A jedlinka, co gdzieś w gaju
Nad potokiem tam drzemała,
Teraz świeci jako w raju,
Bo Jezusa zwiastowała.

Ogólnopolski Konkurs Poetycki im. Michała Kajki

Konkurs istnieje od 2005 roku.

Jego organizatorami są - Muzeum Michała Kajki w Ogródku i Polana Kultury Centrum Biblioteczno-Kulturalne w Orzyszu.

Celem konkursu jest promowanie współczesnej poezji polskiej, twórczości amatorskiej i profesjonalnej.

Od 16. edycji konkurs organizowany jest pod patronatem dwumiesięcznika literackiego Topos oraz Gazety Olsztyńskiej.

Warunkiem uczestnictwa w konkursie jest przesłanie trzech niepublikowanych i nieocenianych wierszy.

Michał Kajka
w Ełku

Pomnik Michała Kajki, ufundowany przez miasto, odsłonięto w 1958 roku z okazji setnej rocznicy urodzin poety.

Autorką dzieła jest Balbina Świtycz-Widacka. Pozował jej syn Kajki, najbardziej do niego podobny – Adolf.

Michał Kajka trzyma w ręce rodło, czyli godło Związku Polaków w Niemczech przedstawiające w stylizowanej formie bieg Wisły z zaznaczonym Krakowem.

Michał Kajka

Patron

Szkoły noszące imię poety:

Zespół Szkolno-Przedszkolny w Dąbrówce

Szkoła Podstawowa w Budrach

Szkoła Podstawowa w Miłkach

Szkoła Podstawowa w Elblągu

Szkoła Podstawowa w Grabowie

Szkoła Podstawowa nr 49 w Poznaniu

Szkoła Podstawowa nr 218 w Warszawie

Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Zespole w Lidzbarku Warmińskim

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 2 z Oddziałami Integracyjnymi w Nidzicy

SZKOŁA PODSTAWOWA W DĄBRÓWCE

Imię poety nadano szkole podstawowej
w Ogródku, kiedy powstało muzeum.

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 12 W ELBLĄGU

Szpital Powiatowy im. Michała Kajki w Mrągowie

W wielu miastach Polski północno-wschodniej,
choć nie tylko,
znajduje się ulica Michała Kajki.

Białystok

Biała Piska

Elbląg

Ełk

Giżycko

Iława

Jeziorany

Kętrzyn

Koszalin

Morąg

Olecko

Olsztyn

Orzysz

Ostróda

Pasym

Pisz

Szczytno

Warszawa

Inne miejscowości to:

Bartoszyce, Budry, Straduny koło Ełku, Koło, Lidzbark
Warmiński, Mikołajki, Nidzica, Ostróda–Kajkowo,
Piaseczno, Reszel.

W plebiscycie POLREGIO zorganizowanym z okazji 100-lecia odzyskania niepodległości REGIObohaterem województwa warmińsko-mazurskiego został Michał Kajka.

Michał Kajka jest patronem pociągu kursującego na trasach naszego województwa. W wagonach znajdują się tomiki wierszy poety.

Szlak rowerowy nosi imię Michała Kajki.

Szlak im. Michała Kajki (37 km)

Ełk – Chruściele – Tracze – Mostołty – Zdedy – jezioro Zdeckie – Jezioro Kroksztyn – Ogródek – Skomack Wielki – jezioro Orzysz

Michał Kajka

Jubileusz

150. rocznica urodzin poety

Mazurskie Obchody 150 rocznicy urodzin Michała Kajki

Michał Kajka Poeta Mazur

W 2008 roku przypadała
150. rocznica urodzin poety z Ogródka.

Burmistrz Orzysza ogłosił rok 2008
Mazurskim Rokiem Michała Kajki

Z okazji 150 rocznicy urodzin Michała Kajki w regionie odbyły się liczne wydarzenia upamiętniające twórczości tego największego poety z Mazur.

W bibliotece szkolnej znajdują się książki
o Michale Kajce oraz z jego wierszami.

zapraszamy

POLECAMY

[strona Muzeum Michała Kajki](#)

[wirtualne muzeum,
filmy o Ogródku i okolicy, wiersze czytane przez aktorów](#)